

Ο Εσπερινός του Γενεθλίου της Θεοτόκου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το εσπέρας της Δευτέρας, 7 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, μετέβη στο Βάτο Μέσης Κέρκυρας, προκειμένου να χοροστατήσει στον Εσπερινό επί τη εορτή του Γενεθλίου της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου στον πανηγυρίζοντα ενοριακό Ιερό Ναό. Μεταξύ των πατέρων που έλαβαν μέρος στον εσπερινό ήταν και εφημέριος της ενορίας, π. Νικόλαος Χυτήρης, πατέρες από γειτονικές

περιοχές καθώς και οι Διάκονοί του Σεβασμιωτάτου.

Ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του, λαμβάνοντας αφορμή εκ του απολυτικίου της εορτής ανέφερε, «ή γέννησίς σου, Θεοτόκε, χαράν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένη», γιατί προμηνύει την πνευματική ελευθερία του ανθρώπου. Στη συνέχεια, επεσήμανε ότι πριν τη γέννηση της Θεοτόκου, ὅλη η οἰκουμένη ζούσε μέσα σε μία πνευματική κατάρα, σε μία κακοδαιμονία και σε ένα πνευματικό σκοτάδι. Οι ἄνθρωποι ἐνιωθαν την ἀπελπισία στη ζωή τους, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶχε διακόψει την κοινωνία του με τὸ Θεό ἀπὸ τὴ στιγμή κατὰ τὴν ὁποία οἱ πρωτόπλαστοι, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὸ διάβολο, πίστεψαν ὅτι μπορούσαν να γίνουν θεοὶ χωρὶς τὸ Θεό. Ἀπὸ τότε ἔσπασε ἡ κοινωνία του ἀνθρώπου με τὸ Δημιουργό του.

Ὅμως, ὁ Θεός εἶναι ὁ Δημιουργός μας, ὁ Πατέρας μας, ἡ ρίζα μας καὶ ὁ ομφάλιος λώρος ἀπὸ τὸν ὁποῖο προερχόμαστε, εἴτε τὸ θέλουμε, εἴτε τὸ ἀρνούμαστε. Ὅπως μπορεῖ τὰ παιδιά νὰ ἀρνοῦνται τοὺς γονεῖς τοὺς, ἀλλὰ οἱ γονεῖς ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν καὶ νὰ τὰ ἀγαποῦν, ἔτσι καὶ ἐμεῖς μπορεῖ νὰ ἀρνηθῆκαμε τὸ Θεό, ὅμως ὁ Θεός ὑπάρχει καὶ πάντοτε μας ἀγαπά. Γι' αὐτὸ εἶχε στο νου Του νὰ ἐπαναφέρει τὸν

άνθρωπο στην επικοινωνία μαζί Του.

Επειδή, όμως, ο άνθρωπος είναι δυσκίνητος ως προς την πίστη, ο ίδιος ο Θεός θέλησε να λάβει τη δική μας ανθρώπινη φύση, την οποία ο ίδιος δημιούργησε, και να την ενώσει με τη θεϊκή Του φύση. Έτσι, ο Ιησούς Χριστός είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Ήλθε, μάς δίδαξε, μάς οδήγησε και ο ίδιος έγινε θυσία επάνω στο Σταυρό για εμάς. Μετά την ταφή Του αναστήθηκε και μάς έδειξε ότι, όπως αναστήθηκε Εκείνος, έτσι θα αναστηθούμε όλοι. Με το δικό Του θάνατο κατήργησε και το δικό μας θάνατο.

Έτσι, το ιερό πρόσωπο που μπορούσε να δεχθεί μέσα του τη Θεότητα ήταν η Παναγία μας, η προορισθείσα από το Θεό, η οποία είχε καθαρότητα στο σώμα και στην ψυχή της. Οι γονείς της, ο Ιωακείμ και η Άννα, μολονότι ήταν υπέργηροι, τη γέννησαν κατά θαυμαστό τρόπο και την αφιέρωσαν από τριών ετών στον ναό του Θεού. Στο πρόσωπο της Παναγίας νικήθηκαν οι όροι της φύσεως. Γι' αυτό γεννήθηκε από υπέργηρους γονείς, παρέμεινε Παρθένος προ του τόκου, κατά τον τόκο και μετά τον τόκο, απέθανε κατά άνθρωπον και μετέστη από τον τάφο στον ουρανό.

Η γέννηση της Παναγίας προμηνύει τη δική μας πνευματική ελευθερία. Ο άνθρωπος ήταν δεσμευμένος από τις πλεκτάνες του διαβόλου και του πειρασμού, αλλά ο Θεάνθρωπος τον ελευθέρωσε με το Πάθος, την Ανάσταση και την Ανάληψή Του. Αυτά είναι γεγονότα που συνέβησαν ιστορικά, γεγονότα υπερφυσικά, τα οποία όμως συνέβησαν για όλους μας.

Άλλο, συνέχισε, είναι η πρόσκαιρη χαρά του κόσμου και άλλο η πνευματική χαρά, η οποία αποτελεί χάρισμα του Αγίου Πνεύματος. Το εσωτερικό γέμισμα κανένας άλλος δεν μπορεί να το προσφέρει παρά μόνον ο Θεός. Εκείνος που ζει τη χαρά του Θεού παραμερίζει όλες τις εγκόσμιες χαρές, διότι αυτές έρχονται και παρέρχονται, ενώ η χαρά του Θεού είναι ανεξάντλητη και ποτέ δεν τελειώνει. Και αυτή η χαρά υπάρχει, επειδή λύεται η κατάρρα και καταργείται ο θάνατος. Αιτία όλων αυτών είναι η Παναγία, η οποία είναι Μητέρα του Θεού, αλλά ταυτόχρονα γίνεται και δική μας μητέρα. Γι' αυτό έχουμε οικειότητα και εμπιστοσύνη προς εκείνη και της καταθέτουμε τα αιτήματά μας, για να τα μεταφέρει στον Υιό και Θεό της.

Σήμερα, η ανθρωπότητα ζει ξανά μέσα στην αβεβαιότητα και στην αγωνία.

Απειλείται από έναν παγκόσμιο πόλεμο, από τη φτώχεια, την πείνα και τις ασθένειες. Όλα αυτά φανερώνουν ότι ο άνθρωπος απομακρύνεται από το Θεό. Όσο παύει η πίστη να ενεργεί μέσα στην καρδιά μας, τόσο θα ζούμε πάλι σε πνευματικό σκοτάδι.

Κατακλείοντας, τόνισε ότι οι πιστοί δεν προσήλθαν σε έναν εθιμοτυπικό Εσπερινό, αλλά για να προσευχηθούν, να ευχαριστήσουν το Θεό και την Παναγία και να ξανασκεφτούν την πορεία της ζωής τους. Ευχήθηκε, δε, η Παναγία να φωτίζει ολόκληρο τον κόσμο και να αποτρέπει τον άνθρωπο από όλα τα πειράματα καταστροφής της ανθρωπότητας.

